

KNIHA II. O CHOVÁNÍ HLEDAJÍCÍHO

Příběh Šuky (II. 1 - 3)

II. 1 Šuka hledá potvrzení svého poznání u mudrce a krále Džanaky.

VIŠVÁMITRA pravil: Ó Rámo, jsi opravdu nejpřednější mezi moudrými a neexistuje nic, co bys měl ještě poznat. Potřebuješ se však ve svém poznání upevnit, abys mohl nalézt klid, který přichází s pochopením. Podobně jako to potřeboval Šuka, jemuž se toho dostalo prostřednictvím krále jménem Džanaka.

RÁMA se otázal: Ó moudrý, řekni mi prosím, jak to, že Šuka navzdory svému poznání nenašel klid, a jak nakonec klidu dosáhl.

VIŠVÁMITRA pravil: Slyš, Rámo, budu ti vyprávět duši povznášející příběh o tom, jak se Šuka, syn věhlasného mudrce jménem Védavjása, jenž nyní sedí vedle tvého otce, upevnil v poznání Já.

Stejně jako ty i Šuka hluboce rozjímal o pomíjivosti tohoto světa, až dosáhl Pravdy. Poněvadž však k tomu došel sám, nemohl se s jistotou utvrdit v tom, že „je to Pravda“. Přitom dospěl do stavu nejvyššího odpoutání.

Jednoho dne vyhledal Šuka svého otce Védavjásu a zeptal se ho: „Jak vznikla rozmanitost projeveného světa a jak tato rozmanitost dojde svého konce?“

Védavjása mu otázku zodpověděl, ale Šuka si pomyslel: „To všechno už dávno znám, co je na tom nového?“ a nijak ho to nepřesvědčilo. Védavjása to poznal a řekl Šukovi: „Milý synu, nevím, co bych ti více řekl, ale na zemi žije mudrc, král Džanaka, který je znalejší než já. Obrať se tedy na něj.“

Tak se stalo, že Šuka přišel k paláci krále Džanaky. Džanaka se od strážných dozvěděl o příchodu mladého Šuky, ale týden si ho ani nevšiml. Šuka mezitím trpělivě čekal venku před palácem. Po týdnu pustil Džanaka Šuku do paláce, ale nechal ho čekat mezi tanečnicemi a hudebníky. Šuka i nyní zůstal v klidu, ničím nepohnut. Poté byl Šuka uveden ke králi a Džanaka mu pravil: „Pravdu znáš, co dalšího chceš ode mě slyšet?“ Šuka opakoval otázku, kterou předtím položil otci, a Džanaka mu dal tutéž odpověď, jakou Šuka slyšel od otce. Šuka řekl: „Sám jsem to věděl, otec mi to řekl, v posvátných textech se to píše a nyní jsi i ty potvrdil, že rozmanitost vzniká na základě pohybu mysli a zmizí, jakmile pohyb